

ปนัดดา กล่อมเอียง 2550: การวางผังการใช้ประโยชน์ของพื้นที่อุตสาหกรรมโดยคำนึงถึง การอนุรักษ์ระบบนิเวศป่าชายเลน: กรณีศึกษาของ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัด สมุทรปราการ ปรินญาการวางผังเมืองและสภาพแวดล้อมมหาบัณฑิต สาขาการวางผังเมือง และสภาพแวดล้อม ภาควิชาการวางผังเมืองและสภาพแวดล้อม ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์เอกรินทร์ อนุกุลยุทธธน, Doc.3eme Cycle. 162 หน้า

การศึกษาวิจัยเรื่อง การวางผังการใช้ประโยชน์ของพื้นที่อุตสาหกรรม โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์ ระบบนิเวศป่าชายเลน: กรณีศึกษาของ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ พื้นที่ศึกษา เคยเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายของระบบนิเวศป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ แต่เนื่องจากโรงงาน อุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นปะปนอยู่กับชุมชนได้ปล่อยทิ้งน้ำเสียและสารมลพิษลงสู่ลำคลอง ทำให้สภาพป่า ชายเลนและระบบนิเวศเสื่อมโทรมลง เกิดการกัดเซาะชายฝั่งทะเลของคลื่นลม ไม่มีป่าชายเลนที่จะช่วยยึด พื้นดินเอาไว้ วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาถึงผลกระทบของแหล่งอุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ ศึกษา อันสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพ มีผลกระทบโดยตรงต่อระบบนิเวศป่าชาย เลน เพื่อเสนอแนะแนวทาง จัดทำรูปแบบการวางผังเฉพาะในการใช้ประโยชน์พื้นที่อุตสาหกรรม ทางด้านกายภาพ ที่เอื้อต่อการอนุรักษ์พื้นที่ป่าชายเลน เป็นต้นแบบในการพัฒนาพื้นที่ป่าชายเลนอย่าง ยั่งยืน การศึกษาใช้วิธีเก็บข้อมูลขั้นปฐมภูมิและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ขั้นทุติยภูมิและเอกสารทางวิชาการ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง นำมาทำการวิเคราะห์หาศักยภาพความเหมาะสมของพื้นที่ เพื่อดำเนินการวางผัง ด้วย วิธี Seive Analysis ของ Kevin Linch โดยมีปัจจัยต่างๆเป็นตัวกำหนด การศึกษาใช้เวลา 10 เดือน ตั้งแต่ เดือนมกราคม ถึง กันยายน 2548

ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดในการใช้ประโยชน์ที่ดินอุตสาหกรรม ได้แก่พื้นที่ที่อยู่ระหว่างบริเวณเหนือถนนสุขุมวิทและถนนคันกั้นน้ำเค็ม บริเวณถนนปานวิถี และพื้นที่ ที่อยู่ระหว่างถนนสุขุมวิท กับถนนสีลิ่ง-บางพลีน้อย ซึ่งปัจจุบันเป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำผสม มีพื้นที่ รวมประมาณ 1.84 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ดังกล่าวสะดวกต่อการจัดการระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ สามารถจัดการระบบมลภาวะต่างๆ และเพิ่มมาตรการควบคุมไม่ให้เกิดการทิ้งสารโลหะหนัก ลงสู่แหล่งน้ำ ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและระบบนิเวศ รักษาความสมดุลและฟื้นฟูพื้นที่ ซึ่งเคยเป็นป่าชายเลน และเตรียมพื้นที่รองรับการขยายตัวของชุมชนอนาคตที่เหมาะสม และได้จัดทำ ข้อเสนอแนะคือ แนวทางการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการผลิตของภาคอุตสาหกรรมโดยหลีกเลี่ยง การใช้สารอันตราย การนำกากของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ การถ่ายทอด เทคโนโลยีที่สะอาด การฟื้นฟูและอนุรักษ์ระบบนิเวศป่าชายเลน การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยการใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในที่สุด

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

8 / ๑๓. / ๒๕๕๐